

Georg Wippermann

**ELEGIA || DE RESVRRE=||CTIONE CHRISTI:|| ad || Magnificum et clarißimum
virum D.|| LVDOLPHVM à DASSEL,|| Consulem Reipublicae || Lunaeburgensis,||
scripta à || GEORGIO VVIPPERMAN-||no Lunaeburgensi.||**

Rostock: Möllemann, Stephan, 1577

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1744258821>

Druck Freier Zugang

40 3934

ELEGIA
DE RESVRRE
CTIONE CHRISTI:

ad

Magnificum & clarissimum virum D.
LVDOLPHVM à DASSEL,
Consulem Reipublicae
Lunæburgensis,
scripta à

GEORGIO VVIPPERMAN-
no Lunæburgensi.

ROSTOCHII

Stephanus Myliander
excudebat.

Anno M. D. LXXVII.

F-1002 (4) ²⁴

M 178031 157

DE RESERVE
EPIGRAMMA
GEORGII VVIP-
PERMANNI.

Insignis patriæ pater Ludolphe,
Musarum decus atque ciuitatis,
Qui Consul patrio regis fauore
Cives imperium tuum ferentes,
Has nunc ingenij mei capesse
Quæso primitias. Tuis secundos
Sic det consilijs Deus benignè
Successus, Pyllos dies tibi que
Diuina bonitate largiatur.

ELEGIA.

Aurea purpurei redierunt tem-
pora veris,
Atque suum reparat terra re-
nata decus.

Gratia prisca redit mundo, redeuntq; nouatis
Gramina iam campis, arboribusq; comæ.
Ipse etiam varias iactant ad sidera voces,
Fronde superq; nouo dulcè queruntur aues,
Atque ita iucundis concentibus aëra mulcent,
Læticiæ dantes plurima signa nouæ.

Ergò creaturæ quod ouant ratione carentes,
Hoc quoque nos lætos conuenit esse die,
Et pia victori meditari carmina Christo,
Quo duce iam redeunt vitæ salutisq; pijs.
Dicite Io pæan & Io nunc dicite pæan,
Christus enim victa morte superstes adest.

Qualiter aurora Sol prælucente resurgit,
Atque suum toto spargit in orbe inbar:
Sic Christus tumulo mira virtute resurgens,
Iusticiæ lumen spargit ubiq; suæ.

A 2

Non

Non Sathanas ipsum tenuit, non luridus Orcus,
Horrendæ mortis vis quoque vana fuit.
Nil lapidis moles, nil custodumq; manipuli,
Conclusum tumulo detinuere virum.
Cessit vis mortis, Sathanæ victoria cessit,
Quicquid & armorum regia ditis habet.
Nec non candentis cessit custodia ferri,
Obsedit tumulum quæ pie Christe tuum.
Dicite Io pæan & Io nunc dicite pæan,
Christus enim victor regnat, & astra tenet.
Illud nempe fuit visu admirabile bellum,
Quo conflixerunt vitæq; morsq; simul.
Dux obiit vitæ, rediuiuus regnat & idem,
Contudit & vires mors truculenta tuas.
Non etenim potuit domini putrescere sanctus,
Nec potuit fœdis vermibus esca dari.
Sed veluti Ionas in piscis ventre marini
Noctes delituit tres totidemq; dies:
Sic in visceribus terræ quoque Christus Iesus
Consilio patris tres fuit usque dies.
Iamq; resurrexit nobis spolia ampla reportans
Æternæ vitæ, iustitiæq; nouæ.

Dicite

Dicite lo pæan & Io nunc dicite pæan,
Victor enim victa morte superstes adest,
Sub pedibusq; tenet nubes & sydera Christus,
Distribuens meriti iam spolia ista sui.
Nam quia surrexit, nostraq; in carne triumphat,
Hæredes regni nos facit esse sui.
Et pedibus nostris deuū cum subiicit Orcum,
Atque omnem mortis dimouet ipse metum.
Nos facit insultare Neci, victoq; barathro,
Nec non hæc ipsis verba superba loqui:
Quid furis, atq; omnes irarum effundis habenas
Mors fera, quæ Christi morte subacta iaces?
Perge modo audacter, vana est sine viribus ira,
Haud tibi sunt vires, nec tua tela nocent:
Nunc inferne animo tibi quæ sententia surgit?
Tunc pijs posthac tristia bella paras?
Frustra acuis vires, & tristia quæq; minaris,
Pessima nam Christi, fraus tua, fraude perit.
Per Christum nobis hæc est victoria parta,
Cumque ipso, victor, qui bene pugnat, erit.
Dicite lo pæan & Io nunc dicite pæan,
Cum Christo redeunt iam bona cuncta pijs.

A 3

Nam

Nam quia surrexit cœli super ardua vectus
Sydera, & ad dextram confidet vsq; Patris.
Conciliat nobis Patrem sua vulnera monstrans,
Quæ nostri tantum motus amore tulit.
Tum pater æthereus nostri miseretur, & ultro
Nos recipit, cœli participesq; facit.
Adde quod & blanda natorum voce receptos
Compellat donis prosequitur q; suis.
Sic etiam Christus fratrum nos voce salutat,
Atq; cohæredes gaudet habere suos. Cœnum,
Iam mea sunt, quæ Christus habet, victoria, re-
Quod commune bonum fratribus esse solet.
Si qua pijs igitur veniunt incommoda, Christus
Ad latus, à nobis rite vocatus, adest,
Nec non fraterno mox auxiliatur amore,
Fidentes cunctis eruit atque malis.
Dicite Io pœan & Io nunc dicite pœan,
Christus enim vitæ dux & origo nouæ.
Hic quia prostrata victor iam morte resurgens
In patris assueto viuit ouatq; sinu:
Nostra quoque abstrusis excita cadauera bustis
Accipient viuum glorificata decus.

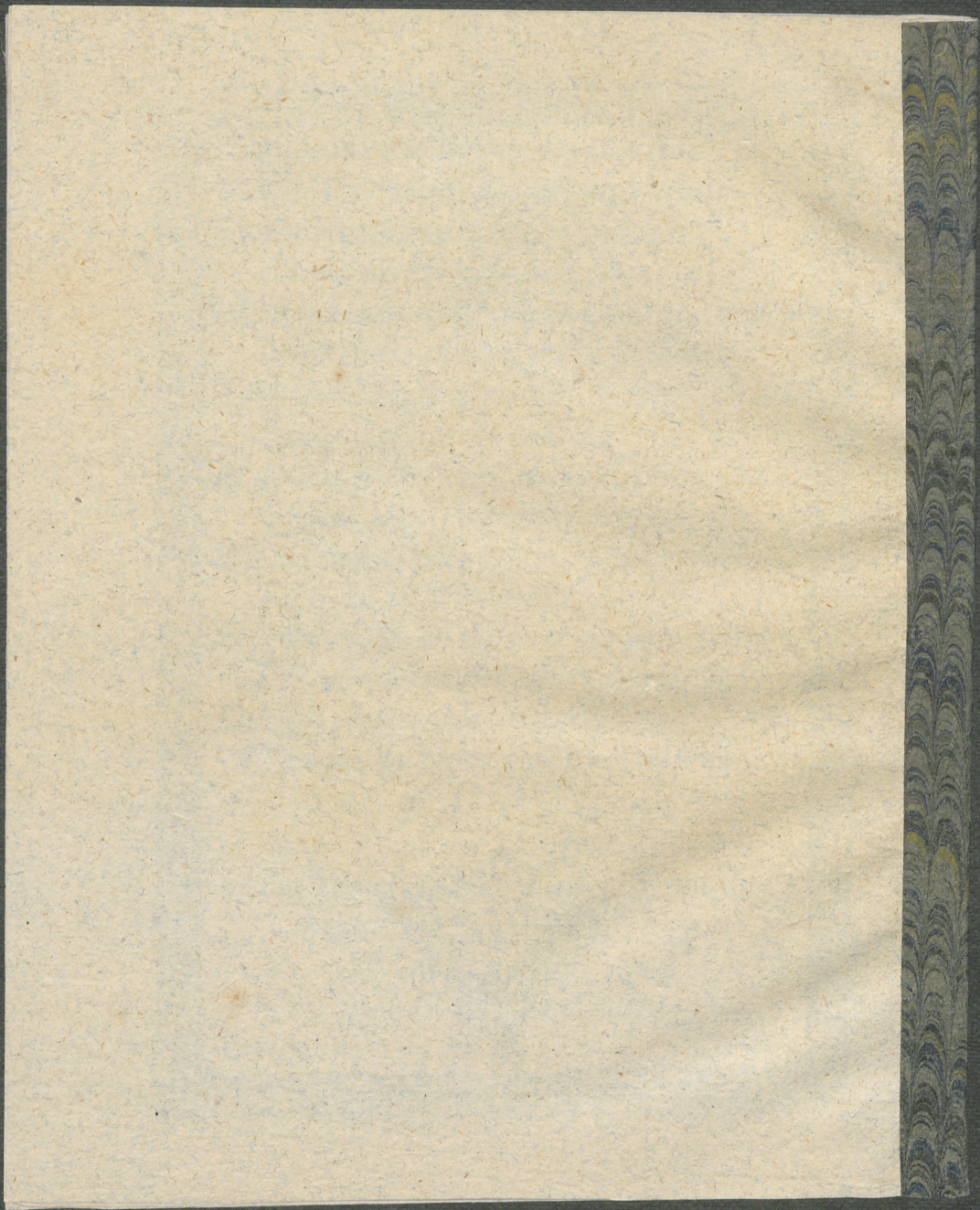
Spiri-

Spiritibusq; bonis æterno foedere iuncta,
Ante Deum æternæ tempora lucis agent,
Haud secus ac iterum iam semina sicca virescunt,
Mortua quæ fuerant atq; sepulta prius,
Dic mihi quid melius, quid possit dulcius esse,
Quam nos ante thronum viuere posse Dei?
Mitigat hoc vitæ arumnas, & quicq; acerbi est,
Atq; omnem mortis dimouet vsque metum.
Tanta resurgendo Christus bona contulit orbi,
Quæ solum vera sunt capienda fide,
Quæq; recordari solennibus hisce diebus
Nos & inoblito pectore ferre decet.
Vt pia pro meritis referatur gratia Christo,
Quo duce nos omnes turba redempta sumus.
Ergo Christe tibi sit honos, laus, gloria, virtus,
Qui victo inferno viuus, & astra tenes,
Ob scelus humanum quod patri es viclima factus,
Soluis tiquis volens debita lytra tuo.
Quodq; resurgendo fregisti spicula mortis,
Dasq; pijs palmæ clara trophæa tuæ.
Hæc tibi, quæso, placeat deuotio nostra
Rex pie rex clemens, cui bona cuncta placent.
Et quia

Et quia cœlorum claro vestitus amictu,
Ad dextram resides iam patris ipse tui,
Tu tibi deuotos cunctis arceto periculis,
Araq; iam seruis esto beata tuis.
Nam, quia nutantem conuexo pondere mundum
Aspectat Sathanas, prælia sæua mouet.
Tu vires inhibe, tu noxia tela furentis
Frange, aperi, nobis quos struit ipse, dolos.
Hospitiumq; tuo tutum concedito verbo,
Crescat ut auxilio parua sarepta tuo.
Quique manus præbent verbo verbiq; ministris,
Fac numerent vitæ sæcula longa suæ.
Et, cum tempus erit iam terre aduertere proram,
Et tandem hoc vasto vela referre mari,
Tu nos in portum cœlestis ducito vitæ,
Rex pie, qui victor viuus & astra tenes.

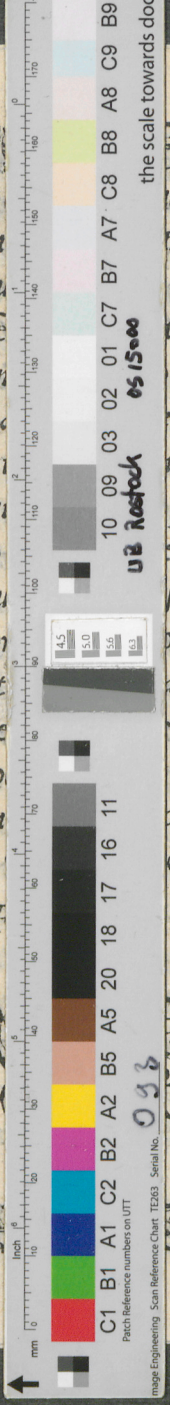
F I N I S.

Et quia coelorum
Ad dextram
Tu tibi deuotos cu
Araq; iam se
Nam, quia nutan
Aspectat Sa
Tu vires inbibe,
Frangere, aper
Hospitiumq; tuo
Crescat ut au
Quique manus pr
Fac numerent
Et, cum tempus e
Et tandem ho
Tu nos in portum
Rex pie, qui

us amictu,
patris ipse tui,
periculis,
ta tuis.
pondere mundum
lia saeva mouet.
furentis
struit ipse, dolos.
dito verbo,
sarepta tuo.
o verbiq; ministris,
a longa suae.
aduertere proram,
referre mari,
cito vita,
et astra tenes.
S.

the scale towards do